ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. (110)—5410 — ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ 5 ΛΕΠΤΑ — ΠΕΜΠΤΗ 5 Φεβρουαρίου 1915.

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 18	Χρυσᾶ φράγκα	33
Ἑξάμηνος	» 9	Χρυσᾶ φράγκα	20

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος .... λεπτὰ 50
Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος .... » 25

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16 — ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἀσχέτως πρὸς τὴν ὅλην διεθνῆ κατάστασιν καὶ τὴν ἐκ ταύτης θέσιν τῆς Ἑλλάδος, ἡ περὶ τῶν ἐσωτερικῶν τῆς χώρας πραγμάτων μέριμνα δὲν πρέπει νὰ εἶνε μικροτέρα. Ἴσως μάλιστα ἐπιβάλλεται μείζων ἐπιμέλεια διὰ ταῦτα, ἀφοῦ ἐκ τῆς ἰδίας ἡμῶν πρωτοβουλίας ἤρτηνται ἢ διὰ τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα εἰς τὰ ὁποῖα πιθανὸν γεγονότα ξένα τῶν προβλέψεων ἢ τῶν διαθέσεών μας νὰ ὁδηγήσωσιν ἡμᾶς. Τὰς σκέψεις ταύτας προκαλεῖ νῦν ζωηροτέρας ἡ ἀγγελθεῖσα ἐπαναληπτικὴ ἐκλογὴ Ἀττικῆς. Εἶνε ἡ τελευταίας βουλευτικῆς συνόδου. Τὴν γείνῃ μέχρι διαλύσεως τῆς ἐνεστώσης Βουλῆς. Διότι κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐπαναληπτικαὶ ἐκλογαὶ δὲν τελοῦνται ἐὰν κενωθῇ θέσις τις κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελευταίας βουλευτικῆς περιόδου. Τὴν ἐκλογὴν ταύτην ὀφείλουσι νὰ διεξαγάγωσι μετὰ ζήλου καὶ δι' ὅλων αὐτῶν τῶν δυνάμεων οἱ ἀντιπολιτευόμενοι. Ἀντίθετος σκέψις θὰ ἀπετέλει ἐγκατάλειψιν ἀνανδροτάτην τοῦ ἀγῶνος καὶ θὰ ἀπετέλει νέον ἐπιχείρημα πρὸς διαιώνισιν μονοκρατίας προθυπουργικῆς. Ἕως τώρα ἡ ἀντιπολίτευσις ἐν τῇ διεξαγωγῇ ἀγώνων πολιτικῶν ἐπέδειξε τοιαύτην ἔλλειψιν θάρρους καὶ ἑνότητος ἐνεργείας, ὥστε καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ προσπάθειαι τῶν διαπνεομένων ὑπὸ ζήλου εὐγενοῦς πολιτικῆς ἁμίλλης καὶ συνεχοῦς ἀγῶνος εὕρισκον τὴν ἀντίδρασιν εἰς τὴν χαύνωσιν ταύτην τῆς πανισχύρου εἰς ἀριθμόν, ἀλλ' ἄνευ δεσμοῦ τινὸς καὶ κοινῆς ἐνεργείας ἀντιπολιτεύσεως. Ἐὰν τὰ παλαιὰ λεγόμενα κόμματα αἰσθάνονται ἑαυτὰ ἀνεπανορθώτως χρεωκοπήσαντα ἂς ἀφίσωσι τοὺς νέους τοὐλάχιστον εἰς δρᾶσιν. Ἀλλὰ ἐὰν καὶ οἱ νεώτεροι οὗτοι οἱ φιλοδοξοῦντες, ὅτι ἔχουσιν ἰδίας γνώμας καὶ ἰδίους ὀπαδούς, ὥστε νὰ διεκδικήσωσιν ἀρχηγίαν, εἶνε ἀνίκανοι νὰ εὕρωσιν ὑποψηφίους δι' ἐκλογὰς καὶ δὲν ἔχουσι τὸ σθένος νὰ κινηθῶσι τότε ἂς πεισθοῦν, ὅτι ἀποτελοῦν συμπράκτορας τοῦ κυβερνητικοῦ καθεστῶτος καὶ ἀναξίους μικροφιλοδόξους. Ἀλλ' ἄν, ὡς εἶνε καὶ τὸ ἀκριβές, δὲν δύναται μὲν εἷς ἕκαστος τούτων νὰ κινηθῶσιν, ἀλλὰ δύνανται πάντες ὁμοῦ νὰ ἀποτελέσωσιν ἐπιβλητικὴν ἀντιπολιτευτικὴν δύναμιν, τότε ἂς δώσωσιν τὴν χεῖρα ἀλλήλοις καὶ ἂς κινηθῶσι πρὸς τὸν ἀγῶνα. Ἡ ἐπαναληπτικὴ ἐκλογὴ Ἀττικῆς θὰ εἶνε τὸ πρῶτον μέσον τῆς δημοσίας ἐμφανίσεως τῆς ἑνώσεως ταύτης ὑπὸ κοινὸν πρόγραμμα. Αἱ γνῶμαι ἃς διετύπωσαν αἱ «Ἀθῆναι» τὰς ὁποίας ἀκεραίας ἀπεδέχθη διὰ τῆς δημοσιευθείσης αὐτοῦ ἐπιστολῆς ὁ κ. Κ. Μαυρομιχάλης, τὰς ὁποίας ἀπεδέχθη κατὰ κεραίαν δι' ἰδιαιτέρων πρὸς τὰς «Ἀθήνας» δηλώσεων ὁ κ. Γ. Θεοτόκης, τὰς ὁποίας κατ' οὐσίαν δὲν ἀπέκρουσεν ὁ κ. Δ. Ράλλης, δηλώσας ἰδίᾳ ὅτι οὐδὲν εἰς ἰδέας πολιτικὰς χωρίζει αὐτὸν ἐκ τῶν δύο ἄλλων ἀρχηγῶν νῦν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐν τῇ ἐπαναληπτικῇ ἐκλογῇ τὴν 15ην τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου. Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰ διάφορα κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως βουλευταὶ οὐ μόνον δὲν ἀπέκρουσαν ἕνωσιν τοιαύτην ὑπὸ κοινὸν πρόγραμμα ἰδεῶν, ἀλλὰ καὶ πλεῖστοι αὐτῶν ἐν προφανεῖ θυσίᾳ τοπικῶν ἀντιθέσεων ἐδέχθησαν τὴν ἕνωσιν. Εἶνε τέλος καιρὸς νὰ δοθῇ ἡ πρώτη σοβαρὰ ὤθησις εἰς ἀναστήλωσιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Τὴν ὤθησιν δὲ ταύτην θὰ δώσωσιν αἱ ἀντιπολιτευτικαὶ ὁμάδες συνασπιζόμεναι καὶ ἐνεργοῦσαι ἀπὸ κοινοῦ τὴν προσεχῆ ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Ἡ αὐτόματος τροχοπέδη

Πρὸ ἔτους σχεδὸν γίνονται πειράματα ἐν Ἀμερικῇ αὐτομάτου τροχοπέδης διὰ σιδηροδρόμους, ἡ ὁποία λειτουργεῖ ὅλως ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεως τοῦ μηχανοδηγοῦ, ἀρκεῖ μόνον νὰ εὑρίσκηται ἐπὶ τῆς γραμμῆς τὸ σῆμα τοῦ κινδύνου. Τὸ μηχάνημα, ἐξηγεῖ ὁ ἐφευρέτης αὐτοῦ ἔν τινι ἄρθρῳ του δημοσιευθέντι εἰς ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν τῆς Νέας Ὑόρκης, λειτουργεῖ δὲ δι' ἠλεκτρισμοῦ. Πλὰξ ἐπικλινὴς προσηρμοσμένη ἐπὶ τῶν ξυλίνων δοκῶν ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ σιδηραῖ ῥάβδοι, καὶ ἐξέχουσα κατὰ τὸ ἥμισυ μέτρον ἐγγίζει ὅταν ἡ ἀτμομηχανὴ διέλθῃ ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ σημείου ἐκείνου ἑτέραν πλάκα ἐπίτηδες πρὸς τοῦτο προσηρμοσμένην ἐπὶ τῆς μηχανῆς. Ἂν ἡ πρώτη πλὰξ δὲν φέρει ἠλεκτρικὸν ῥεῦμα τότε ἡ τροχοπέδη τῆς μηχανῆς ἐνεργεῖ αὐτομάτως. Ἂν τοὐναντίον ἔχει διαβιβασθῇ ἐπὶ τῆς πλακὸς ἠλεκτρικὸν ῥεῦμα τότε ἐν τοῦ ῥεύματος ἐπέρχεται ἠλεκτρομαγνήτισις τῆς εὑρισκομένης ἐπὶ τῆς μηχανῆς καὶ ἡ τροχοπέδη [illegible]. Ἐπὶ 167 [illegible] ἡ ἁμαξοστοιχία ἐσταμάτησε τοτε αὐτομάτως χωρὶς κἂν νὰ συμβάλλῃ πρὸς τοῦτο ὁ μηχανοδηγός. Ἡ καλλιτέρα ἐφαρμογὴ τοῦ νέου τούτου καὶ εὐφυοῦς μηχανήματος ἔγεινε κατά τινα τρομερὰν θύελλαν, κατὰ τὴν ὁποίαν οὔτε οἱ συνήθεις σηματογράφοι ἐλειτούργησαν λόγῳ τῆς χιόνος καὶ τοῦ ἀνέμου, ἡ δὲ τύχη τῆς ἁμαξοστοιχίας ἐκρέματο ἀπὸ τὴν νέαν ταύτην ἐφεύρεσιν. Χάρις εἰς τὰς νέας αὐτομάτους τροχοπέδας ἡ ἁμαξοστοιχία ἐσταμάτησεν ἀποτόμως, εἶτα δὲ ἐγνώσθη, ὅτι ὁ χειριστὴς τῆς τροχοπέδης, ὁ ἐπὶ τοῦ φυλακίου εὑρισκόμενος καταννοήσας τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διέτρεχεν ἡ ἁμαξοστοιχία διέκοψε τὸ ῥεῦμα καὶ οὕτω ἐσταμάτησεν αὐτή.

Νέα τηλεφωνικὴ συγκοινωνία

Σέρβος καθηγητὴς διδάσκων εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Πανεπιστήμιον τῆς Κολομβίας ἐφεῦρεν εἰδικὸν μηχάνημα χάρις εἰς τὸ ὁποῖον ἠδυνήθη νὰ συνδέσῃ τηλεφωνικῶς τὸν Ἅγιον Φραγκῖσκον μετὰ τῆς ἐν Γεωργίᾳ εὑρισκομένης πόλεως Ὑεκὲλ Ἴολανδ. Ἡ τὰς δύο ταύτας πόλεις διαχωρίζουσα ἀπόστασις εἶνε κατά τι μεγαλειτέρα τῶν 8000 χιλιομέτρων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ
Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΧΑΛΕΠΑ

Τὰ χρονογραφήματά μου περὶ τοῦ ἐνδόξου παραφρονοκαλλιτέχνου προκάλεσαν νέαν συγκίνησιν. Εἷς νέος ποιητὴς ὁ κ. Παπαϊωάννου ἀπὸ τὸ Βαρθολομιὸ μοῦ ἀπέστειλε μερικὰς συγκινητικὰς στροφὰς τὰς ὁποίας δυστυχῶς ἔχασα. Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ποιητὴς τῶν «Τραγουδιῶν τοῦ Σπιτιοῦ» καὶ τῶν «Τροπικῶν» κ. Γεώργιος Στρατήγης μοῦ ἀπηύθυνε μίαν συγκινητικωτάτην ἐπιστολήν. Ὁ Στρατήγης ἐγνώρισεν ἐκ τοῦ πλησίον τὸν Χαλεπᾶν ὅτε διήρχετο εἰς τὴν Τῆνον τοὺς θερινοὺς μῆνας καὶ προέτρεψε τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τῆς Τήνου, ὅπως μεριμνήσῃ αὐτὴ ὑπὲρ τοῦ ἐνδόξου συμπολίτου της. Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν νὰ ὁμιλήσῃ καλλίτερα ὁ ποιητὴς μὲ τὴν ἐπιστολήν του·

«Τόσον μὲ συνεκίνησε τὸ σημερινὸν ἐμπνευσμένον χρονογράφημά σου περὶ τοῦ δυστυχισμένου Χαλεπᾶ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου κ' ἐγὼ πολλάκις παραθερίζων εἰς Τῆνον εἰς μάτην ἐπεκαλέσθην τοὺς ἁρμοδίους, ὥστε μετέβην μὲ ὅλην τὴν βροχὴν νὰ θαυμάσω δι' ἑκατοστὴν φορὰν τὸ ἀριστούργημά του τὴν «Κοιμισμένην» του, ποῦ θαρρεῖς μαζὺ μὲ τὴν ὀλίγην ζωὴν ποῦ κλείει μέσα εἰς τὰ στήθη της θὰ μείνῃ ἐκεῖ εἰς τὸ κοιμητήριον ὡς ζωντανὴ καὶ αἰωνία διαμαρτυρία ἐναντίον τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς νέκρας μιᾶς ἀναισθήτου Πολιτείας καὶ μιᾶς πλουτοκρατικῆς Κοινωνίας.

Ἐκεῖ μέσα εἰς τὸ βαθύσκιον νεκροταφεῖον ἐνθυμήθην ἓν ἄλλο ἀριστούργημα τῆς γλυπτικῆς, τὴν «Νύκτα» ποῦ κοιμᾶται, τοῦ μεγάλου Ἰταλοῦ καλλιτέχνου τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγράφησαν τὰ ἑξῆς τετράστιχα, τὸ ἕνα ἀπό τινα θαυμαστὴν τοῦ γλύπτου καὶ τὸ ἄλλο εἰς ἀπάντησιν ἀπὸ τὸν ἴδιον καλλιτέχνην. Σοῦ τὰ στέλλω ἐν προχείρῳ μεταφράσει, διότι νομίζεις ὅτι ἐγράφησαν ἐπίτηδες διὰ τὸν μεγάλον τῆς Τήνου καλλιτέχνην τὸν ὁποῖον ἀνέσυρεν ἀπὸ τὴν λήθην ἡ γραφίς σου, σκορπίσασα τόσην συγκίνησιν εἰς τοὺς μικροὺς κύκλους, οἱ ὁποῖοι αἰσθάνονται καὶ ἀγαποῦν τὴν τέχνην, δηλαδὴ ὅ,τι πλησιάζει τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸ θεῖον.

Ἰδοὺ ἡ μετάφρασις·

«Ν Νύχτα ποῦ θωρεῖς γλυκά,
μὲ χάρη Κοιμισμένη,
Στὴν πέτρα ἀπὸ ἕναν Ἄγγελο
αὐτὴ εἶνε σκαλισμένη,
Κ' ἀφ' οὗ κοιμᾶται τὴ ζωὴ
στὸ στῆθος ἔχει κλείσει.
Ἂν δὲν πιστεύῃς, ξύπνα την
καὶ θέ νὰ σοῦ μιλήσῃ.»

Καὶ ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος ἀπήντησε·

«Στὸν ὕπνο καὶ στὴν πέτρα αὐτὴ
βρίσκω εὐτυχία καὶ πόθο,
ἀφ' οὗ ἀτιμία καὶ ντροπὴ
τὸν κόσμο κυβερνᾶ·
Νὰ μὴν κούω, νὰ μὴν μιλῶ,
χαρὰ μεγάλη νοιώθω.
Μὴ μὲ ξυπνᾶς, μὴ μὲ ξυπνᾶς
Ἀχ... μίλα σιγανά....

Ἔτσι ὁμιλεῖ ἡ πνευματικὴ συγγένεια διὰ μέσου τῶν αἰώνων κατὰ τὸν Γκαῖτε.»

***

Αὐτὰ μοῦ ἔγραφεν ὁ ποιητὴς ἀποστέλλων τὰ ὡραῖα ἐπιγράμματα τῆς Νύχτας τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου, τὰ ὁποῖα περιέργως ἐφαρμόζονται πρὸς τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο ἄγαλμα τῆς «Ἀρτιθανοῦς κόρης» καὶ τὴν ἀπάντησιν ἣν θὰ ἔδιδεν τὸ μάρμαρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνεφύσησεν αἰωνίαν ζωὴν ἡ γλυφὶς τοῦ καλλιτέχνου.

Ἀλλὰ δὲν εἶχον περατώσει τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Στρατήγη ὅτε ἔλαβον ἄλλην τοιαύτην. Αὐτὴ προήρχετο ἀπὸ νέον ἄνδρα τοῦ ὁποίου ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων τὸν ὡδήγησεν εἰς μίαν γενναίαν πρᾶξιν, λύουσαν τὸ ζήτημα τῆς ἀνακουφίσεως τῆς πτωχῆς ἀδελφῆς τοῦ Χαλεπᾶ, τὴν ὁποίαν προώρισεν ἡ μοῖρα νὰ περιθάλπῃ ἐπὶ τόσα ἔτη παράφρονα τὸν μεγάλον ἀδελφόν της.

Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή·

Φίλε κύριε Βελλιανίτη,

Ἀνέγνων μετὰ συγκινήσεως τὰ περὶ τοῦ ἀτυχοῦς γλύπτου χρονογραφήματά σας.

Θὰ ἤμην εὐτυχὴς ἂν διὰ μηνιαίας χορηγίας δραχμῶν εἴκοσι πέντε, δυνηθῶ νὰ ἀνακουφίσω τήν, ὡς γράφετε, πενομένην οἰκογένειαν τοῦ ἀτυχοῦς Χαλεπᾶ.

Διατελῶ μετὰ πολλῆς φιλίας
Ὑμέτερος
Γ. Μαρῖνος

Οὕτω ἐξασφαλίζεται ὁ ξηρὸς ἄρτος τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου. Ὅσοι ζοῦν μέσα εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς ἃς αἱ δαπάναι τοῦ βίου εἶνε σχεδὸν ὑπέρτεραι πάσης ἄλλης πόλεως τῆς Εὐρώπης καὶ ὅπου ὁ πτωχὸς βιοπαλαιστὴς δαπανᾷ τὰ διπλάσια καὶ τὰ τριπλάσια, πολλάκις παρ' ὅσα θὰ ἐδαπάνα ἔχι εἰς τὴν Νεάπολιν, εἰς τὴν Φλωρεντίαν, εἰς τὰς Ἑλβετικὰς πόλεις, καὶ εἰς πλείστας Γερμανικὰς τοιαύτας, ὅπου ὁ βίος εἶνε εὐθηνότερος, ἀλλ' ὅ,τι θὰ ἐδαπάνα εἰς Παρισίους καὶ εἰς Βερολῖνον, δὲν δύναται νὰ ἐννοήσουν ὅτι τὸ ποσὸν τῶν εἴκοσι πέντε δραχμῶν δύναται ν' ἀποτελέσῃ τὴν εὐτυχίαν τῆς πτωχῆς ἀδελφῆς τοῦ Χαλεπᾶ. Εἰς τὰς μικρὰς ἐκείνας νήσους ὅπου ἡ ζωὴ ῥέει ἤρεμος ἀναμιμνήσκουσα τὰς εἰκόνας τῆς ζωῆς ἣν δίδει ἡ Παλαιὰ Γραφή, ὁ ἀγροτικὸς κόσμος, τῶν τερπνῶν λόφων καὶ τῶν χλοερῶν μικροπεδιάδων, ὅπως καὶ ὁ ἄλλος ἐκεῖνος πληθυσμὸς τῶν ἀκτῶν ὁ ζῶν μὲ τὰ δίκτυά του καὶ τῆς πετονιαῖς του, πρὸς τὰ μικρὰ αὐτὰ ποσὰ ἀποβλέπει καὶ εἰς τὰ ταπεινὰ αὐτὰ κέρδη βασίζει τὴν εὐτυχίαν του.

***

Θὰ ἦτο ἀληθῶς αἶσχος διὰ τὴν σύγχρονον ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἐὰν ἡ τύχη τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου ἄφηνεν ἀσυγκίνητον αὐτήν. Ὁ κ. Μαρῖνος ἐζήτησεν ἀκριβῶς ν' ἀπαλλάξῃ αὐτὴν ἀπὸ τοιούτου ὀνείδους. Ὁ κ. Μαρῖνος ἀνήκει εἰς τὴν νέαν γενεάν, ἡ ὁποία αἰσθάνεται πλειότερον ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν τέχνην· ἡ μέλλουσα γενεὰ θὰ αἰσθάνεται πλειότερον ἀκόμη ἐνδιαφέρον δι' αὐτὴν ἕως ὅτου θὰ καταστῇ ἡ τέχνη στοιχεῖον ἀναπόδραστον τῆς ἐθνικῆς ζωῆς.

Ἡ εὐγενὴς ὅμως πρᾶξις τοῦ κ. Μαρίνου δὲν αἴρει τὴν πραγματικὴν σημασίαν ἣν ἔχει ἡ ἐπὶ τεσσαῦτα ἔτη ἐγκατάλειψις καὶ ἡ ἀστοργία τῆς πολιτείας καὶ τῆς κοινωνίας ἀνδρὸς ὅστις ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς τόσον ὀλίγας δόξας, ἃς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ στάδιον τῶν καλλιτεχνικῶν προόδων. Ἡ τέχνη εἶνε οὕτως εἰπεῖν τὸ ἄνθος τῆς προόδου τῶν λαῶν, πολλάκις δὲ ἀπὸ τοῦ βίου ἐκλειψάντων λαῶν ὅπως κρίνῃ τις τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ των δὲν μένουν παρὰ τὰ ἀπομείναντα λείψανα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τῆς γλυπτικῆς, τῆς ζωγραφικῆς καὶ τῆς ποιήσεως αὐτῶν. Ἡ νεωτέρα ἑλληνικὴ τέχνη καθ' ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις αὐτῆς δὲν παρουσιάζει βεβαίως γενικῶς ἔκτακτόν τινα δημιουργικότητα. Μεγάλαι ὅμως εἶνε αἱ προσπάθειαι καὶ αἱ τάσεις αὐτῆς, ἐν μέσῳ δὲ τῆς μικρᾶς καλλιτεχνικῆς ἡμῶν παραγωγῆς ὑπάρχουσι φυσιογνωμίαι εἴς τε τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας αἵτινες εἶνε ὑπέρτεραι τοῦ συγχρόνου πνευματικοῦ ἐπιπέδου καὶ αἱ ὁποῖαι δύνανται μετὰ πάσης πεποιθήσεως νὰ συγκριθῶσι μὲ τὰς ἰδιοφυΐας τῆς παγκοσμίου πνευματικῆς κινήσεως.

Ὁ Χαλεπᾶς ἀναντιρρήτως εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων αὐτῶν φυσιογνωμιῶν, αἵτινες ἐξέρχονται τῶν στενῶν ὁρίων ἑνὸς τόπου καὶ μιᾶς ἐποχῆς. Διὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχει τὸν ὅμοιόν του· ἡ ἀξία αὐτοῦ θ' ἀναδεικνύηται ἐφ' ὅσον διαπλάσσονται τὰ ἤθη, ἀναπτύσσεται τὸ αἴσθημα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς καὶ ἐπανέρχεται ἡ φυλὴ πρὸς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπέρρευσεν ὅ,τι ἐδόξασε τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου. Τότε τὸ βαθύσκιον νεκροταφεῖον τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου εὑρίσκεται τὸ ἄγαλμα τῆς «Ἀρτιθανοῦς κόρης» τοῦ Χαλεπᾶ, θὰ γίνῃ τὸ προσκύνημα ὅλων ἐκείνων τῶν ὁποίων δονεῖ τὴν ψυχὴν τὸ χρῶμα, ὁ στίχος καὶ ἡ σμίλη.

ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΑΙ ΑΝΩΦΕΛΕΙΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ
ΠΟΣΟΝ ΑΞΙΖΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

—Ἡ τιμὴ τοῦ ζῶντος
—Ἡ ἀξία τοῦ νεκροῦ
—Τί ἀπαιτεῖται διὰ νὰ φονευθῇ εἷς ἄνθρωπος

Η ΘΝΗΤΟΤΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ

Κατὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς στατιστικιστάς, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἀποκτήσωσιν ἀρκετὰ ἑκατομμύρια, ἀσχολοῦνται εἰς τὴν κατάστρωσιν στατιστικῶν «εἷς ἄνθρωπος ἀξίζει ὅσον ἔχει». Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ δὲν εἶνε τρόπος ἐκφράσεως ἀλλ' εἶνε διατύπωσις γνώμης προερχομένης κατόπιν παρατηρήσεων καὶ μελετῶν τὰς ὁποίας ἐπετέλεσαν οἱ πολυτάλαντοι οὗτοι ἀργόσχολοι. Τὴν θεωρίαν ταύτην λαμβάνει ὑπ' ὄψιν αὐτῆς ἡ Ἀμερικανικὴ νομοθεσία, καθ' ὅτι δύναταί τις ὑπόδικος ὢν νὰ ἐπανακτήσῃ προσωρινῶς τὴν ἐλευθερίαν του καταβάλλων ποσὸν τι ποικίλλον ἀπὸ ἑκατὸν μέχρι χιλιάδων ὁλοκλήρων δολλαρίων. Τὸ Ἀμερικανικὸν ἀξίωμα καθ' ὃ «ὁ ἄνθρωπος ἀξίζει ἀναλόγως τῆς περιουσίας αὐτοῦ» ἀφορᾷ μίαν μόνον ὄψιν τοῦ πορίσματος· Τὴν ἀξίαν ἑνὸς ἀνθρώπου ὑπὸ πρακτικὴν καὶ ἐμπορικήν, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ἀξίας. Ἡ ἀξία ὅμως ἑνὸς ἀνθρώπου δύναται νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ πλείστας ἄλλας ἐπόψεις.

Τί λέγει εἷς Ἄγγλος κοινωνιολόγος

Ἄγγλος τις κοινωνιολόγος καὶ οἰκονομολόγος καθώρισεν ἡμέραν τινὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου εἰς 10 χιλιάδας λιρῶν. Ἂν ὅμως ῥίψῃ τις ἓν βλέμμα γύρω του παρατηρεῖ χωρὶς πρὸς τοῦτο νὰ ἔχῃ ἀνάγκην μεγάλων ὑπολογισμῶν, ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν ἀξίζουσιν ὄχι μόνον τὰς δέκα χιλιάδας λίρας τοῦ Ἄγγλου οἰκονομολόγου ἀλλ' οὔτε τὰ δέκα φράγκα τὰ ὁποῖα δίδει τις διὰ νὰ ἀγοράσῃ ἕνα φτηνὸν πῖλον ἢ νὰ ἐνοικιάσῃ διὰ μίαν ἑσπέραν κάθισμά τι εἰς τὸ θέατρον. Ἐν τούτοις ὅμως ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι, ἰδίως μάλιστα καὶ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι ἀξίζουσι κατὰ πολὺ περισσότερον παρ' ὅτι ὥρισεν ὁ Ἄγγλος κοινωνιολόγος.

Πόσον ἀξίζει ὁ φονευμένος

Ἤδη ὁ πόλεμος ἤνοιξε τοὺς καταρράκτας τῶν ὑπολογισμῶν καὶ τῶν στατιστικῶν. Ἀντὶ ὅμως τώρα νὰ ὑπολογίζεται πόσον ἀξίζει εἷς ἄνθρωπος ζῶν, πρόκειται νὰ ἐκτιμηθῇ κατὰ μέσον ὅρον πόσον ἐστοίχισεν ὁ θάνατός του. Καὶ πρὸς τοῦτο δὲν ἀπαιτοῦνται μεγάλαι μελέται. Ἁπλῶς ὑπολογίζονται αἱ ὁλικαὶ δαπάναι τοῦ πολέμου, διαιρεῖται ὁ ἀριθμὸς οὗτος διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νεκρῶν καὶ τὸ πηλίκον εἶνε ἀκριβῶς ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου ἢ διὰ νὰ εἴπωμεν ἀκριβέστερον, ἡ τιμὴ τῆς καταστροφῆς τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως. Οὕτω ἔχομεν τὸ κάτωθι ἀξίωμα τὸ ὁποῖον εἶνε σπουδαιότατον. Ὅσον περισσότερον φονικὸς εἶνε ὁ πόλεμος, τόσον ὀλιγώτερον στοιχίζει ὁ ἄνθρωπος.

Οἱ περισσότεροι ἔχουσι τὴν ἰδέαν ὅτι οἱ ἀπὸ ἡμίσεος σχεδὸν αἰῶνος λαβόντες χώραν πόλεμοι μέχρι σήμερον ἦσαν κατὰ πολὺ φονικώτεροι τῶν παλαιοτέρων. Ἐν τούτοις ὅμως εἰς τὴν πραγματικότητα κατεδείχθη τὸ ἐναντίον. Ἡ ἀναλογία τῶν νεκρῶν καὶ τῶν τραυματιῶν τῶν νεωτέρων μαχῶν βαίνει πάντοτε ἐλαττουμένη. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μεγάλου Φρειδερίκου ἡ ἀναλογία αὐτὴ ἦτο 6 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μ. Ναπολέοντος κατῆλθεν εἰς 3, κατὰ τὸ 1870 εἰς 2 καὶ τέλος ἡ ἀναλογία αὐτὴ κατὰ τὸν Ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον ἠλαττώθη μέχρι 1 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Ἡ ἐλάττωσις αὐτὴ τῆς θνησιμότητος κατὰ τοὺς πολέμους συνεπάγεται ἀνάλογον αὔξησιν τῶν δαπανῶν αἱ ὁποῖαι χρειάζονται διὰ νὰ φονευθῇ εἷς ἄνθρωπος.

365 σφαῖραι δι' ἕκαστον Γάλλον

Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870 οἱ Πρῶσσοι ἔρριψαν 365 βολὰς διὰ νὰ φονεύσωσιν ἕκαστον Γάλλον, ἐνῷ κατὰ τὸν Ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον οἱ Ἰάπωνες κατηνάλωσαν 1050 φυσίγγια διὰ νὰ θέσωσιν ἐκτὸς μάχης ἕκαστον Ρῶσσον. Κατὰ τὸν Ἀφρικανικὸν πόλεμον ἕνεκα λόγῳ τῆς μεγάλης ἀποστάσεως μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπάλων μετώπων δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ πυροβολῶν ἐσκόπευε πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐχθροῦ ὄχι ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὑπολογίζεται ὅτι ἐχρειάσθησαν τότε ἀκριβῶς φυσίγγια διὰ νὰ φονευθῇ εἷς στρατιώτης ὅσα χρειάζονται διὰ νὰ σχηματίσωσι τὸν ὄγκον τοῦ σώματός του.

Ὁ σημερινὸς πόλεμος

Ἐφαρμόζοντες τὸ σύστημα τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀριθμοῦ ὅστις ἐκφράζει τὴν ὁλικὴν δαπάνην τοῦ πολέμου διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νεκρῶν βλέπομεν ὅτι κατὰ τὸν ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1877—78 ἑκάστη ἀνθρωπίνη ὕπαρξις διὰ νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον ἐχρειάσθησαν 75,000 φράγκα. Κατὰ τὸν γαλλοπρωσσικὸν πόλεμον τοῦ 1870 ἕκαστος φονευθεὶς στρατιώτης ἐστοίχισεν ὀλιγώτερον τῶν 105 χιλιάδων φράγκων.

Ἐκ τῶν στατιστικῶν τοῦ σημερινοῦ πολέμου, αἱ ὁποῖαι εἶχον καταστρωθῇ μέχρι τέλους τοῦ 1914 δύναταί τις ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ ὑπολογίσῃ πόσον ἐστοίχισεν ἕκαστος φονευθεὶς ἄνθρωπος κατὰ τοὺς πρώτους πέντε μῆνας τοῦ πολέμου.

Τοὺς ἀριθμοὺς ἐφ' ὧν θὰ βασισθῶμεν διὰ τοὺς ὑπολογισμούς μας τούτους, θὰ εὕρωμεν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ρωσσίας, Γερμανίας καὶ Αὐστρίας. Αἱ ὁλικαὶ δαπάναι τῶν πέντε τούτων ἐνόπλων κολοσσῶν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1914 ἀνήρχοντο εἰς 34 δισεκατομμύρια καὶ 865 ἑκατομμύρια, διαιρούμενα ὡς ἑξῆς· Ἀγγλία 6 δισεκατομμύρια καὶ 115 ἑκατομ., Γαλλία 7 δισεκατομ. καὶ 500 ἑκατομ., Γερμανία 7 δισεκατομμύρια καὶ 500 ἑκατομ. Ρωσσία 8 δισεκατομ. καὶ 750 ἑκατομ. Αὐστρία 5 δισεκατομμύρια.

Οἱ φονευθέντες ἀνῆλθον ἐν συνόλῳ εἰς 855 000 κατὰ προσέγγισιν. Ἂν στρογγυλεύσωμεν τὸν ἀριθμὸν τοῦτον καὶ ἀναβιβάσωμεν αὐτὸν εἰς ἓν ἑκατομμύριον, δεδομένου ὄντος ὅτι ἀσφαλῶς μέχρι σήμερον οἱ φονευθέντες θὰ ἔχουσι ὑπερβῇ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον, καὶ διαιρέσωμεν τὰς δαπάνας θὰ εὕρωμεν ὅτι ἕκαστος φονευθεὶς ἐστοίχισε 34,865 φράγκα. Ἡ τιμὴ αὕτη εἶνε ἡ μικροτέρα πασῶν τῶν τιμῶν τῶν φονευθέντων κατὰ τοὺς πολέμους οἱ ὁποῖοι ἔλαβον χώραν κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον ἥμισυ αἰῶνα.

Ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι θρηνοῦμεν καὶ κοπτώμεθα διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ζωῆς, ἂς παρηγορηθῶμεν διότι ἡ τιμὴ τοῦ θανάτου ἐλαττοῦται ὁλοέν...

ΣΕΛΙΔΕΣ ΕΠΕΙΣΟΔΙΩΝ
ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΜΑΧΗΤΑΙ
ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

(Ἀπὸ τὰς περιγραφάς)

ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΚΥΛΛΟΝ

Πᾶς φονευόμενος κατὰ τὴν μάχην θάπτεται ἄνευ ἰδιαιτέρων ἱεροτελεστιῶν εἰς τὸν κοινὸν τάφον ἄνευ ἄλλης διακρίσεως. Ἐξαιρετικῶς μόνον ὅταν πρόκειται περὶ ἀνωτέρου τινος ἀξιωματικοῦ τίθεται ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ σταυρός. Οἱ Ἄγγλοι ὅμως ὅτι δὲν ἔπραξαν διὰ τοὺς συντρόφους των, οἱ ὁποῖοι ἐφονεύθησαν εἰς τὰς ἐν Γαλλίᾳ μάχας τὸ ἔπραξαν διὰ τὸν σκύλλον ἑνὸς συντάγματος ὁ ὁποῖος ἐφονεύθη ὑπὸ γερμανικῆς σφαίρας καθ' ἣν στιγμὴν μετέφερεν τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ συντάγματος ἐπρόκειτο νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τῶν χαρακωμάτων. Οἱ ἄγγλοι στρατιῶται τοῦ συντάγματος ἐκείνου ἐλυπήθησαν τόσον ὥστε ἐκτὸς τῆς μεγαλοπρεποῦς κηδείας τὴν ὁποίαν ἔκαμαν εἰς τὸν φονευθέντα σκύλλον των ἀπεφάσισαν νὰ ἐκδικηθῶσι τοὺς Γερμανοὺς διὰ τὸν φόνον του. Ἀφ' οὗ ἔθαψαν τὸν σκύλλον προσωρινῶς, διότι μόλις τελειώσῃ ὁ πόλεμος σκέπτονται νὰ μεταφέρωσι τὰ ὀστᾶ του εἰς τὴν Ἀγγλίαν, εἰς ἑκατὸν περίπου μέτρων ἀπόστασιν ὄπισθεν τῶν χαρακωμάτων των καὶ ἀφ' οὗ εἷς λόχος ἀπέδωκεν τὰς «νενομισμένας τιμάς» ῥίψας 120 φυσίγγια, χωρὶς νὰ λάβωσιν οὐδεμίαν διαταγήν, ἤρχισαν νὰ ἐπιτίθενται μετὰ τόσης σφοδρότητος ἐναντίον τῶν ἀπέναντι Γερμανῶν ὥστε ἐχρειάσθη νὰ μεταφέρωσιν οὗτοι 6 πολυβόλα διὰ νὰ δυνηθῶσι καὶ κατασιγάσωσι τοὺς μαινομένους Ἄγγλους.

Ἐν τούτοις καὶ τὰ πολυβόλα εἰς οὐδὲν ἴσχυσαν καὶ οὕτω οἱ Γερμανοὶ ἐκτὸς τῶν σημαντικῶν ἀπωλειῶν των, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ χαρακώματά των καὶ νὰ ὑποχωρήσωσι κατὰ διακόσια ὅλα μέτρα.

ΓΥΡΩ ΤΗΣ ΠΡΖΕΜΥΣΛ

Ὁ περιοδεύων πολεμικὸς ἀνταποκριτὴς τῆς «Τριμπούνας» εἰς τὰ Καρπάθια καὶ τὴν Πολωνίαν ἀποστέλλει εἰς τὴν ἐφημερίδα του θαυμασίας περιγραφὰς εἰκονιζούσας τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ὁ πληθυσμὸς τῶν ζωνῶν ἐκείνων εἰς τὰς ὁποίας διεξάγονται αἱ μάχαι· «Γύρω τῆς ἀπὸ τριμήνου σχεδὸν πολιορκουμένης Πρζεμὺσλ, γράφει ὁ ἀνταποκριτὴς οὗτος τὰ πάντα ἔχουσι καταστραφεῖ εἰς ἀκτῖνα ἑπτὰ χιλιομέτρων. Αἱ ὀβίδες τῶν φρουρίων τῆς πόλεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τὰ ρωσσικὰ στρατεύματα ἀφ' ἑτέρου κατέστρεψαν πᾶν ἴχνος ζωῆς. Παντοῦ βλέπει τις οἰκίας ἐγκαταλελειμμένας καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ κατερειπωμένας ἐκ τοῦ κανονιοβολισμοῦ. Οἱ κορμοὶ τῶν δένδρων ἔχουσιν αὐλακωθεῖ ὑπὸ τῶν ὀβίδων καὶ δὲν ὑπάρχει τοῖχος ἢ θύρα ἐπὶ τῆς ὁποίας νὰ μὴ διακρίνῃ τις ὀπάς, σημεῖα διαβάσεως τῶν σφαιρῶν. Ποῦ καὶ ποῦ διακρίνει τις ὄπισθεν λοφίσκου τινὸς γέροντα ἢ νεάνιδα νὰ ὁδηγῇ πρὸς βοσκὴν ὀλίγα πρόβατα ἢ ὀλίγους βόας τοὺς ὁποίους πιθανὸν αὔριον ἢ νὰ φονεύσῃ ἡ ὀβὶς ἢ νὰ ἐπιτάξῃ ὁ Ρῶσσος λοχίας διὰ τροφὴν τῶν ἀνδρῶν του. Ἡ φύσις εἶνε μεγαλοπρεπής. Λευκὸς μανδύας καλύπτει ἀπὸ δύο μηνῶν τὰς πεδιάδας καὶ τοὺς λόφους.»

Η „ΒΟΤΚΑ„

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ Τσάρος δι' αὐστηρᾶς διαταγῆς του ἀπηγόρευσε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου τὴν χρῆσιν τῆς «βότκας» τοῦ ἐθνικοῦ τούτου οὕτως εἰπεῖν οἰνοπνεύματος τῶν Ρώσσων, καθ' ὅλην μὲν τὴν Ρωσσίαν, εἰδικῶς δὲ εἰς τὸν στρατόν. Αἱ πρὸς τοῦτο διαταγαὶ ἦσαν αὐστηραί. Πᾶς στρατιώτης συλλαμβανόμενος φέρων μεθ' ἑαυτοῦ «βότκαν» ἢ πίνων καὶ περιπίπτων δὶς εἰς τὸ παράπτωμα τοῦτο θὰ ἐτουφεκίζετο. Οἱ στρατιῶται ὅμως οἱ ὁποῖοι πρότερον εἰργάζοντο εἰς τὰ μεταλλεῖα ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀποβάλλωσι τὴν ὀλεθρίαν ταύτην ἕξιν. Ἀφ' ἧς στιγμῆς δὲν ἔπινον «βότκαν» ἦσαν ἀνίκανοι διὰ πᾶσαν ἐργασίαν. Ὅταν ἐτάσσοντο ὡς διιλοσκοποὶ εἰς τὰς προφυλακὰς ἀπεκοιμῶντο καὶ ἐν γένει κατὰ τὰς ἐφόδους ἐφαίνοντο ἀδρανεῖς καὶ ἀδιάφοροι ἂν θὰ ἐφονεύοντο ἂν καὶ ἔβλεπον ἐπικείμενον τὸν θάνατον. Οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτῶν μάτην παρώρμουν αὐτοὺς ὅπως ἀποτινάξωσι τὴν χαύνωσίν των. Κατόπιν τῶν ἐπανειλημμένων ἐκθέσεων τῶν διαφόρων σωματαρχῶν συνεκλήθη συμβούλιον ἐκ στρατιωτικῶν ἰατρῶν κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσθη ὅπως πάντες οἱ φέροντες πιστοποιητικὰ ὅτι ὑπηρέτησαν ἄνω τῶν τριῶν ἐτῶν εἰς μεταλλεῖα τῆς Βορείου Ρωσσίας ἐν οἷς ἕνεκα τοῦ ψύχους ἡ «βότκα» ὄχι καθίσταται ἀπαραίτητος ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλεται, λαμβάνουσι παρὰ τοῦ συσσιτιάρχου των ἡμισείαν λίτραν ἐκ τοῦ ποτοῦ τούτου καθ' ἑκάστην. Τὴν «βότκαν» ταύτην θὰ ἀναμιγνύωσι παρουσίᾳ τοῦ συσσιτιάρχου μετὰ τριῶν λιτρῶν ὕδατος οὕτως ὥστε τὰ ἐξ αὐτῆς ὀλέθρια ἀποτελέσματα νὰ μετριάζωνται κατὰ πολύ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ
ΑΙ ΜΑΧΑΙ ΤΗΣ ΔΙΩΡΥΓΟΣ

—Ἡ εἰσβολὴ διὰ τοῦ Τουσὺν
— Πῶς οἱ Τοῦρκοι ἔφθασαν καὶ εἰς Ἰσμαηλίαν
—Ὁ φόβος τῶν Εὐρωπαίων κατοίκων τῆς Αἰγύπτου
— Ἡ αὐστηρότης τῶν Ἄγγλων

ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΚΑΪΡΟΝ 31 Ἰανουαρίου (Ταχυδρομικῶς) —Γράφω ὑπὸ τὸ κράτος ἀγωνίας καὶ τρόμου ἀγωνίας μὲν διὰ τὸ παρόν, τρόμου δὲ διὰ τὸ μέλλον.

Καὶ διὰ μὲν τὸ παρὸν ἀγωνία συνέχει πάντας καθότι λόγῳ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως πᾶσα κίνησις ἐμπορικὴ διεκόπη καὶ πᾶσα ἐργασία ἐσταμάτησε καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον. Ἕκαστος δὲ φροντίζῃ πῶς νὰ δυνηθῇ νὰ οἰκονομήσῃ χρήματά τινα διὰ τὴν ἄγνωστον αὔριον. Ἐὰν δὲ ἔλειπε καὶ ἡ πληθὺς καὶ ποικιλία τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων θὰ εἶχε διακοπῇ παντελῶς οἰαδήποτε κίνησις.

Τρόμος δὲ συνέχει διὰ τὸ μέλλον καθότι ἀπό τινων ἡμερῶν εἰσήλθομεν πλέον εἰς τὴν καθ' αὐτὸ πολεμικὴν περίοδον. Καίτοι ἡ αὔξησις χάρις εἰς τὰ ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ληφθέντα αὐστηρότατα μέχρις ἀπανθρωπίας μέτρα καὶ τὴν ὑπεραυστηρὰν μέχρις σχολαστικότητος λογοκρισίαν δὲν διεσαλεύθη ἔτι. Ἐν τούτοις παρ' ὅλα αὐτὰ ἤρχισε νὰ φθάνῃ καὶ μέχρις ἐδῶ ἡ ἀπήχησις τῶν παρὰ τὴν Διώρυγα λαμβανόντων χώραν συμπλοκῶν μεταξὺ τῶν εἰσβαλόντων Τούρκων καὶ τῶν ἀμυνομένων, οἵτινες τελευταίως μετεβλήθησαν εἰς μάχας ἀληθεῖς μὲ χιλιάδας νεκροὺς καὶ τραυματίας ἑκατέρωθεν.

Ἡ πρωτοπορεία τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ

Ἀπὸ ἑβδομάδος καὶ πλέον ὁ Τουρκικὸς στρατὸς ἢ μᾶλλον ἡ πρωτοπορεία αὐτοῦ ἐξ 20 χιλιάδων ἀνδρῶν ἔφθασεν εἰς τὴν ἀντίπεραν τῆς Διώρυγος ὄχθην ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γερμανοῦ στρατηγοῦ Κρεσενστάϊν. Αἱ Τουρκικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἐπιτάσσουν καμήλους εἰς τὰς ἐπαρχίας, πληρώνουσι δὲ ἐνοίκιον ἡμερήσιον δι' ἑκάστην 15 γρόσια καὶ προκαταβάλλωσι πάντοτε ἐνοίκιον δεκαπέντε ἡμερῶν. Τὰς καμήλας αὐτὰς θὰ χρησιμοποιήσωσι διὰ τὸ ἐπερχόμενον κύριον σῶμα τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἐκ Συρίας καὶ Παλαιστίνης συγκείμενον ἐξ 150,000 ἀνδρῶν ἐκ τῶν ν' ἀνθέξουν εἰς μακρυνὰς πορείας. Ἐκ τούτων 90,000 εἶνε Τοῦρκοι τοῦ βιλαετίου Ἀϊδινίου, οἱ λοιποὶ δὲ Ἄραβες καὶ Σύροι. Γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ εἶνε ὁ πρώην ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν τῆς Τουρκίας Τζεμὰλ Πασσᾶς, ἄνθρωπος ὡς λέγεται μεγάλης ἀξίας καὶ ἐπιβολῆς, ἔχων ἐπιτελεῖον ἐκ Τούρκων καὶ Γερμανῶν ἀξιωματικῶν. Ὁ Τζεμὰλ πασσᾶς ἀπαγγέλλων τὸν ἰατρὸν Οὐώρντ διευθυντὴν τοῦ ἐν Ἒλ Ἀρὶς Νοσοκομείου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τοῦ εἶπεν· «Ἐλπίζω ὅτι θὰ σᾶς ἐπανίδω νικητής. Ἂν ὅμως ἀποτύχω, δὲν θὰ ἐπιστρέψω. Σχετικῶς πρὸς τὸ ἐν Ἒλ Ἀρὶς Νοσοκομεῖον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, λέγεται ὅτι διαθέτει πλέον τῶν 200 κλινῶν οἱ ἰατροὶ τοῦ νοσοκομείου ἐξῆλθον πάντες τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βυρηττοῦ, οἱ δὲ νοσοκόμοι εἶνε φοιτηταὶ τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου.

Καταστροφὴ σιδηρ. γραμμῆς

Κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τῶν ἐξ Ἰόππης ἐλθόντων τελευταίως προσφύγων, οἱ Γερμανοὶ ἤρχισαν νὰ καταστρέφουν τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν τῆς Δαμασκοῦ μεταξὺ Χάϊφας καὶ Γοὺλ, παρὰ τὴν Ναζαρέτ, διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς γραμμῆς ταύτης ὑπὸ ἀγγλικῶν στρατευμάτων ἀποβιβαζομένων εἰς Χάϊφαν, ἔτι δὲ καὶ ὅπως χρησιμοποιήσουν τὰ ἐλάσματα διὰ τὴν κατασκευαζομένην ὑπ' αὐτῶν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν μέχρις Αἰγύπτου. Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν οἱ Γερμανοὶ ἔλαβον καὶ τὰ ἐλάσματα τῆς γραμ

---

4 Φεβρουαρίου — **ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ** — Ἀριθ. 10

Π. ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΨΑΡΩΝ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ 5

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

ΣΠΑΝΟΣ
Καιρὸν ἡ Συνταγματικὴ Κιβέρνησις νὰ μάθῃ
δὲν εἶχεν τὰ γενόμενα, καὶ ὅσα μᾶς ἠπείλουν
διότι κατεγίνετο τὸ ξίφος νὰ συντρίψῃ
καὶ τοῦ Μωρηᾶ τὸν Γέροντα εἰς Ὕδραν νὰ
(κλωθεῖς
καὶ πίνει αἷμα ἀδελφικὸν κ' ἐξαπτομένη πίνει
τὸ αἷμα τὸ προορισθὲν νὰ πνίξῃ τοὺς Τυράν
(νους. ....

ΚΑΤΣΟΥΛΙΕΡΗΣ
πάντοτε εἰς τὴν ἄλυσσον δαιμόνιος ὁ Ἕλλην
καὶ πάντα ἀπελεύθερος ἢ δοῦλος ἢ δεσπότης
Σωκράτης εἰς τὸ κώνειον καὶ Κλέων ὡς πο
(λίτης
θεέ μου τί πρωτότυπον ὕψος καὶ χαρακτῆρος...

ΜΑΜΟΥΝΗΣ
Ὁ Ἕλλην φύσις ἔκτακτος, ἀνατροφῆς ὑψί
(στης,
πατῶν εἰς ῥόδα πάντοτε καὶ ἀναπνέων μύρα
ἔχων πλατὺν τὸν οὐρανὸν καὶ γείτονα τὸν
(Φοῖβον,
ἱππεύων εἰς τὰ κύματα κι' ὑπὸ τὴν βρῦν ῥεμ
(βάζων,
νοῶν διὰ τοῦ Πλάτωνος τοῦ Ἰησοῦ τὴν βίβλον
καὶ ἔχων ἱστορίαν του θεῶν βιογραφίας,
ἐγωϊστὴς καθίσταται, βαδίζει δι' ἁλμάτων
μὲ τὸ μεγαλοσκόπιον εἰς χεῖρας του ἀπαύστως
πίπτει ἂν τὸ ποθούμενον δὲν γίνῃ λάφυρόν του
κ' ἐνθουσιῶν τυφλώνεται καὶ εἰχ' ὁρᾷ τί
(πράττει.

ΣΠΑΝΟΣ (τῷ ἀγγελιοφόρῳ)
Ἐν τούτοις οἱ καταδρομεῖς τί λέγουσι ; τί
(πράττουν ;

ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ
Εἰς τὰ Ψαρὰ νὰ μετρηθοῦν μὲ τὸν ἐχθρὸν
(προσμένουν

ΣΠΑΝΟΣ
Οἱ τηλεσκόποι τῶν βουνῶν ὡς ψαριανοὶ
(προσμένουν;

ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ
Οἱ μολοσσοὶ καραδοκοῦν τοῦ λύκου τοὺς
(ὀδόντας

ΣΠΑΝΟΣ
Ὕπαγε κ' εἶθε ἀγαθὰς εἰδήσεις νὰ μᾶς
(φέρῃς
εἰπὲ δ' εἰς τοὺς καταδρομεῖς κι' εἰς ὅλους
(τοὺς πλοιάρχους
ἐδῶ νὰ φθάσουν ἅμα ὡς φανῶσιν οἱ ἐχθροί
(μας.

ΣΚΗΝΗ Β'.
(Οἱ ἀνωτέρω πλὴν τοῦ Ἀγγελιαφόρου)

ΚΟΜΝΗΝΟΣ
Ἡ νῆσος βῆμα ἱερὸν προσμένον τὴν θυσίαν
ὀχυρωθεῖσα παριστᾷ ὡς ἱερὰν λαβίδα
κρατεῖ τὴν θρυαλλίδα τῆς κοινότητος ἐμπνευ
(σμένη
καὶ ὁ λιμήν μας ἅγιον ποτήριον προσμένει,
τὸ αἷμα τῆς καρδίας μας, τῶν τέκνων μας
(τὰ σπλάγχνα
τῆς πτώσεως τοῦ Μάρτυρος εὐλογημέν' ἡ
ὥρα.

ΚΑΤΣΟΥΛΙΕΡΗΣ
Ἀκούσατε τὴν κάθοδον τίγρεως πλανηθείσης
σιγῶντες πῶς προσμένουσι τῶν Ἰνδιῶν οἱ
(βόες;
χαίνοντα τριακόσια καὶ δέκα τηλεβόλα
ἐπὶ τῶν προμαχώνων μας σιγῶντα ἐπιφόδως
τ' αὐτὴν μεγαλοπρεπῆ εἰκόνα παριστῶσιν,
ὑψοῦντ' εἰς τὸν λιμένα μας κι' εἰς τὸ Φτελιὸ
(ἐννέα
πυρπολικὰ κ' ἡ φήμη των τὴν φρίκην
(ἐπαυξάνει

ΜΑΜΟΥΝΗΣ
Χοσρὲφ ἐν τῇ δυνάμει σου πρόσθεσον καὶ τὸν
(πλοῦτον
καὶ μετ' αὐτῶν τὰ σχέδια τῶν μισελλήνων
(φράγκων
κ' ἐλθὲ νὰ λάβῃς τὴν τιμὴν μαζὺ μας νὰ
(παλαίσῃς

ΣΚΗΝΗ Γ'.
(Οἱ ἀνωτέρω καὶ ὁ Ἀγγελιαφόρος δρομαίως
ἐλθών)

ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ (εἰσερχόμενος)
Ὁ στόλος τῶν Ἀγαρινῶν ἐφάνη Ἄρχοντές
(μας
μ' ἑκατοντάδα κινητῶν φρουρίων πολυβόλων
τὰ στήθη τῆς θαλάσσης μας μ' ἀλαζονείαν
(σχίζει.
καὶ τῶν ὁλκάδων χιλιὰς κονιορτὸς ναυτίλων
ἀκολουθεῖ τοὺς αὔλακας τῆς διαβάσεώς του.
Καταδρομεῖς καὶ πλοίαρχοι κατόπιν μου
(πετῶσι

ΚΑΤΣΟΥΛΙΕΡΗΣ
Οἱ Σταματάραι καὶ Κοτζιᾶς τὰ πλήθη νὰ
(θαρρύνουν
καὶ ὁ θερμὸς Ἀντώνιος τὸ πῦρ νὰ συνδαυλί
λάβ' εἰς τοὺς πόθας σου πτερὰ κ' ἐπάνελθε
(ἀμέσως

ΣΚΗΝΗ Δ'.
(Οἱ ἀνωτέρω καταδρομεῖς πλοίαρχοι καὶ
ἐπλαρχηγοί)

ΚΟΜΝΗΝΟΣ
Τέλος ἡ ὥρα τῆς τιμῆς καὶ τῆς χαρᾶς
(σημαίνει

ΚΑΤΣΟΥΛΙΕΡΗΣ
τὸν ὡροδείκτην μας κινεῖ ὁ δάκτυλος τῆς
(δόξης

ΣΠΑΝΟΣ
Τὸ γένος ἀμφιθέατρον σκηνὴ τοῦ τὰ Ψαρὰ
(μας
καὶ θεαταὶ ἀνήσυχοι τὰ ἔθνη συνωθοῦνται